



کد خبر: 2310 تاریخ: 1392/11/3 00:00

نه این و نه آن هم این وهم آن

محمد تقی روغنی‌ها

مدیر مسئول روزنامه ایران

بغرنج‌ترین پدیده‌های عالم پدیده‌هایی به شمار می‌آیند که هم هستند و هم نیستند! هم «این» هستند و هم «آن»؛ آنچه باید باشند و در عین حال نباید باشند. نکته در این است که میان این «بودن» و آن «نبودن» و آن «هم‌بودگی» چه تناسبی برقرار است و هر کدام چه سهمی دارند؟ روزنامه ایران چنین پدیده‌ای است. شکی نیست که روزنامه ایران همچون هر روزنامه دیگری، باید انعکاس نگاه مردم جامعه ایرانی باشد و از دیگر سو، منعکس کننده مشی و نگاه دولت. روزنامه‌ای منتصب به دولت و از آن مردم. کیست که بگوید، صرفاً این است و آن نیست. بنابراین، وظیفه کسی که مدیریت این روزنامه را عهده‌دار می‌شود، تنظیم شاهین این ترازوست. از این روست که روزنامه ایران در عین حال که در برگیرنده صدای دولت است، روزنامه‌ایست متعلق به کل جامعه که مردم باید خود را در آن ببینند و حس کنند. ما امانت‌دار امانتی از سوی دولتیم، برای ملت و وامدار صدای ملتیم برای رساندن آن به گوش دولت... و این همان وظیفه خطیری است که باید بکوشیم تا تمام قد از عهده‌اش برابیم.

تردیدی ندارم که روزنامه ایران اگر صرفاً بخواهد تریبون دولت باشد و اخبار و رویدادها را به صورت غیر شفاف و تنها از زاویه نگاه مسئولان دولتی ببیند، راه را خطا رفته‌ایم و قافیه را یکجا باخته‌ایم. اما چنانچه بتوانیم علی‌رغم داشتن مهر و نشان دولتی، به طور شفاف از زوایای متفاوت و به صورتی شفاف، رویدادها را ببینیم و رصد کنیم، رسانه‌ای سامان داده‌ایم آبرومند، که می‌توان به آن بالید. در جایگاه مدیر روزنامه ایران و در مدتی که این وظیفه را برعهده گرفته‌ام، کوشیده‌ام تا این روزنامه به عنوان یک پل ارتباطی میان مردم و دولت، از یک سو، آنچه را که دولت می‌خواهد، به طور شفاف، روشن و به دور از اغراق‌ها و روش‌های غیر شفاف، در اختیار افکار عمومی قرار گیرد و از سوی دیگر، بیان کننده خواست‌های مردم باشد.

اگر چه معتقدم، هرچه فاصله میان مردم و دولت منتخب این مردم کمتر و کمتر شود، نقاط مشترک‌شان بیشتر و بیشتر می‌شود.